

čtvrtletník zlínské
NADĚJE

Ročník V. č. 3

ZÁŘÍ
2014

Uvnitř čísla:

Léto ve VITKU

Hasičské cvičení v Domě pokojného stáří

Kontaktní místo České alzheimerovské společnosti

Rok činnosti denního stacionáře

Letní pobyt na Dešné

Rozhovor s Blaženkou Oršulíkovou

Milé čtenářky a čtenáři,

při letošním Týdnu židovské kultury v Holešově jsem si koupila knihu Simona Jacobsona Smysluplný život. Kniha čerpá z proslavů a myšlenek významného rabína Menachema Mendela Schneersona. Ocituji kousek z kapitoly Odpovědnost:

„Nezávislost je nejvyšším projevem lidské důstojnosti. Vy, a nikdo jiný, jste odpovědní za to, co učiníte se svým životem. Samozřejmě, o určité lidi se neustále někdo musí starat – o děti a zcela jistě o nemocné a handicapované. Ale musíme také dospět k poznání, že každý jednotlivý člověk, od dítěte až k handicapovanému dospělému, má hluboké vnitřní zdroje, které musí být pěstovány do úplného rozvinutí. A tak jste také odpovědní za blaho ostatních a společnosti jako celku. Všem nám byla dána možnost výběru: vidět život takový, jaký doopravdy je a poznat, že každý člověk je spjat s druhým člověkem a ten s dalším, až se všichni spojí v jeden velký světový celek, anebo budou stráveni sebestředným zájmem.“

Vidím v těch slovech inspiraci pro nás ve zlínské Naději. Při sociální práci s každým našim klientem, při péči o něj, máme hledat jeho „hluboké vnitřní zdroje“, které nesmaže ani nemoc či vrozené postižení. Jako spolupracovníci potřebujeme být spojeni odpovědností, zájmem o sebe navzájem i o svět kolem nás. Jako jedna z pomáhajících organizací v tomto městě můžeme podporovat odpovědnost a důstojnost oproti sebestředným zájmům.

Milí přátelé, přeji vám pěkné a povzbudivé čtení.

Kateřina Pivoňková

Léto ve VITKU

V průběhu prázdnin jsme nezaháleli. Na Janově hradě jsme se přidali k dobrovolníkům, kteří se snaží hrad obnovit a zrekonstruovat. Naši klienti spolu s Martinem a Renatou vydatně pomohli. Téměř každý prázdninový týden jsme se sportovně zdokonalovali v terénu pod vedením statného pracovníka Martina. V klubu proběhly turnaje společenských her. Klienti, kteří se zúčastnili, získali sladkou odměnu. Moc zajímavý a poučný byl preventivní program zvaný Život včel aneb co se stane, když nebudou včely. Díky Martinovi, že nám ukázal svoje včelstva a všechno, co se kolem včelařství musí umět a znát.

Zkrátka prázdniny v klubu byly akční, žádná nuda!

Každé září probíhá celostátní PR akce – Týden nízkoprahových klubů. I my jsme se letos zapojili a uspořádali turnaj v přehazované na hřišti za Sokolovnou. A navíc jsme září vyhlásili měsícem zdraví. Každý den jsme se snažili cvičit společně s klienty vybrané cviky a zlepšit si kondici. Dokonce jsme vyhlásili sportovce každého týdne. Učíme se žonglovat, co se dá! Však se podívejte na náš facebook (pod názvem Středisko Naděje Vizovice)!

Marie Valníčková

Novinky z Domu pokojného stáří

Hasičské cvičení na domově

Ve středu 23. července bylo už od rána na domově poměrně rušno. Čekalo nás totiž po pěti letech hasičské cvičení s nácvičkem evakuace personálu i klientů 2. patra. Přestože se jednalo o domluvenou akci, přeci jen jsme byli všichni tak trochu nervózní. Zvládneme to? Jak to přijmou klienti? Nestane se nic zlého?

A pak už přišel čas k ohlášení „požáru v kuchyňce na druhém patře domova“. Uplynulo pár minut a už jsme slyšeli i viděli přijíždět hasičská auta s majáčky. Hasiči nejprve převzali ústní informaci o situaci, a pak už se do věci vložili sami.

Podařilo se evakuovat všechny pracovníky i klienty, jeden klient si vyzkoušel i evakuaci pomocí vysokozdvizné plošiny. Hasiči nám také přinesli ukázat masku, kterou je nutné použít při evakuaci ze zakouřených prostor. S poděkem jsme kvitovali výborný přístup hasičů ke klientům – hasiči nejen ohleduplně a citlivě komunikovali, ale nabídli klientům po příchodu před budovu např. také deky a další pomoc.

Přestože pevně věřím, že tuto pomoc hasičů nebudeme nikdy potřebovat, jsem za osobní zkušenost s jejich prací vděčná.

Jana Chovancová

Kontaktní místo České alzheimerovské společnosti

Česká alzheimerovská společnost (ČALS - www.alzheimer.cz) sdružuje odborníky i laiky, včetně rodinných pečujících, kteří se věnují problematice demence. Je respektovaným členem mezinárodních organizací. Tato celorepubliková organizace rozvíjí síť svých kontaktních míst ve všech krajích i v krajských městech naší republiky. V našem kraji byla doposud dvě kontaktní místa, a to v Uherském Brodě a ve Valašské Polance.

Zlínská NADĚJE má záměr stát se kontaktním místem ČALS ve svém strategickém plánu a nyní se díky projektu ČALS na rozšíření kontaktních míst otevřel prostor k uskutečnění naší vize. Náš zájem jsme projevíli žádostí a motivačním dopisem zasláným na ČA-

LS na jaře letošního roku. Na konci srpna navštívily dvě pracovnice z ČALS Dům pokojného stáří a denní stacionář, prohlédly si prostory, prodiskutovaly s námi naše představy, otázky, obavy, zkušenosti ze setkávání skupiny pečujících a nakonec nám sdělily, že si naši organizaci vybraly pro kontaktní místo ČALS ve Zlíně!

Z tohoto rozhodnutí máme velkou radost, přestože s sebou nese také množství další práce – nejen odborného vzdělávání pro budoucí poradce, ale také certifikaci „Vážka“ služeb pro osoby s demencí. Ale i přesto věříme, že toto ocenění přinese nejen zlínské NADĚJI, ale také občanům Zlína hodně pozitivního.

Seminář „Proměny stáří a gerontooblek“

Že je pravidelné vzdělávání nedílnou součástí naší práce, to už jsme i na stránkách Čtvrtletníku několikrát zmiňovali. Ale o semináři, který na domově proběhl 9. září 2014, se musím zmínit konkrétně, protože takový seminář jsme ještě neměli! Jednalo se o interaktivní seminář, na kterém jsme si kromě zopakování většinou dobře známých teoretických znalostí o stáří mohli aspoň malinko vyzkoušet, jaké to opravdu je! A to díky „gerontoobleku“, což jsou vlastně různé ortézy, zátěže, bunda, brýle apod. Tento oblek byl původně vyvinut ve Švýcarsku pro architekty, kteří připravují bydlení pro seniory, ale brzy se začal používat právě pro vzdělávání pracovníků z domovů pro seniory. Není přece nic lepšího, než na vlastní kůži pocítit, jaké to asi je, když mám oteklé nohy, šedý zákal, omezenou hybnost končetin atd. Seminář se nám moc líbil a věřím, že se

i díky této zkušenosti budeme schopni lépe vcítit do našich klientů.

Jana Chovancová

Rok činnosti denního stacionáře

Denní stacionář pro osoby s demencí – služba zlínské NADĚJE, která (ačkoli se to zdá skoro neuvěřitelné) už má za sebou rok své činnosti. Ve stacionáři pracují celkem 4 pracovnice (1 sociální pracovnice a 3 pracovnice v sociálních službách). Stacionář je pro klienty otevřen každý pracovní den od 7 do 16 hodin. V současné době máme uzavřeno 25 smluv a průměrnou denní návštěvnost 8 klientů.

Službu jsme na stránkách Čtvrtletníku již představovali, proto jsem pro zhodnocení jeho roční činnosti nechala v rozhovoru promluvit sociální pracovnici, slečnu Lucii Kolaříkovou.

Lucko, před více než rokem jsi nastoupila do svého prvního zaměstnání a zároveň do nově vznikající služby denního stacionáře. To bylo jistě zajímavé, ale také náročné. Můžeš čtenářům říct, jaká jsi měla očekávání a jestli se tato očekávání naplnila? Případně co se nenaplnilo?

Při nástupu do Denního stacionáře jsem raději nechtěla mít žádná očekávání, ale spíše víru a přání, které kladou na člověka sice vysoké požadavky, ale nutí ho k časté reflexi. Věřila jsem, že práce ve stacionáři je smysluplná. Mým přáním bylo vytvořit příjemné prostředí pro klienty, komunikující kolektiv, brzkou naplněnost služby. Netušila jsem, zda jsou má přání reálná. O smysluplnosti služby jsem po roce přesvědčená.

U projektu denního stacionáře jsi téměř od jeho začátku – co Tě za ten rok nejvíce překvapilo? A jak s ročním odstupem hodnotíš poskytovanou službu?

Lidi s demencí člověka překvapují každý den. Když jdu ráno do práce, nikdy netuším, co mě tam čeká. Překvapilo

mě, kolik se toho já sama můžu od těchto lidí denně učit. Myslím si, že ze spokojenosti uživatelů a s Božím požehnáním naše služba po roce nese své plody.

Alzheimerova choroba je nemoc, která postihuje nejen konkrétního člověka, ale zasahuje do života celé jeho rodiny. Vnímáš i Ty tuto skutečnost? Dostáváte Ty a Tvoje kolegyně nějaké zpětné reakce na poskytovanou službu od klientů, od jejich rodin? Jak službu vnímají?

Přiznávám, že osobně nevnímám Alzheimerovu chorobu jako nemoc, ale jako určitou etapu v životě konkrétního jedince. Když tato etapa člověka postihne, má proto svůj důvod. My jsme tu od toho, abychom zmírnili její důsledky. I když její průběh postihuje člověka samotného a nejvíce jeho rodinu, dá se s ní pracovat. Nejdůležitější je pracovat s člověkem a s rodinou hned od počátku, obeznámit rodinu se všemi informacemi o demenci a se všemi druhy podpory. Dostáváme zpětné reakce od rodin poměrně často. Rodiny jsou rády za pomoc, za to, že si můžou vyřídit své

osobní záležitosti nebo si chvíli odpočínou. Klientů se ptáme na jejich hodnocení služby téměř denně. Někteří projevují svoji vděčnost díkem, někteří smíchem, někteří tím, že se s námi nebojí sdílet své citlivé příběhy. Když s námi sdílají klienti i svoji nespokojenost, individuálně s ní pracujeme.

Prostory denního stacionáře jsou v přízemí bytového domu. Jak přijali jeho obyvatelé a obyvatelé okolních domů službu pro osoby s demencí ve své blízkosti? Setkali jste se i s nějakou negativní reakcí?

Řekla bych, že se z nás na malém sídlištním obvodu stala taková malá komunita. Zastavují se za námi pejskaři, na procházkách se setkáváme s maminkami s dětmi. Každý den se s námi zdraví obyvatelé domu, komunikujeme i s místním pošťákem. Jednou jsme se setkali s negativní reakcí hned na začátku našeho působení. Některým obyvatelům vadil hluk židlí. Zavedli jsme opatření a nasadili na židle gumové návleky, abychom obyvatele nerušili. Od té doby jsme se již s žádnou negativní reakcí neseťkali.

Teď si dovolím i několik osobních otázek. Můžeš čtenářům říct, co Ti práce s lidmi trpícími demencí přináší? A je také něco, co Ti bere?

Ano, práce s lidmi s demencí skutečně dává i bere. Senioři se nám často svěřují se svými životy, se svými zkušenostmi, ať už dobrými či špatnými, které nám chtějí i nevědomě předávat a mají z toho radost. Mám dobrý pocit, když jim můžeme dávat do života kousek smyslu. Práce s nimi mě učí empatii, porozumění, trpělivosti a spontánnosti. Někdy mi tyto lidé a jejich rodiny berou více energie, než je zdrávo a potom už jen přijdu domů a spím. Preventivně je důležité nastavovat stále znova hranice

a mít dostatek aktivit, u kterých si člověk může odpočinout.

Určitě není každý den jen příjemný, práce je náročná – kde čerpáš novou energii? Co Tě nabijí?

Nejvíce energie mi dává víra a život s Bohem, bez které bych tuto práci ani nemohla dělat. Dále je mojí největší vášní tanec, folklor, hudba a vandrování v přírodě. Mám velkou oporu i v mých přátelích a v mé rodině.

A na závěr našeho rozhovoru Tě poprosím o krátké zamyšlení a výhled do budoucna – vnímáš ve své práci oblasti, na kterých je potřeba pracovat? Co bys přála stacionáři, NADĚJI, sobě i svým spolupracovníkům do dalšího období?

Rozhodně je potřeba pracovat a posouvat se dál ve všech oblastech mojí práce. Ať už jsou to osobnostní předpoklady, komunikace s rodinami, nové přístupy při práci s lidmi s demencí nebo efektivnější a podpůrnější práce v týmu. Stacionáři, NADĚJI i svým spolupracovníkům bych nejvíce přála moudrost při rozhodování, Boží požehnání, víru ve smysluplnost, vnitřní sílu a jakýsi vnitřní pokoj.

*rozhovor s Luckou vedla
Jana Chovancová*

ZAVAŘENINOBRANÍ

Už počtvrté se v Žopec u Holešova událo Zavařeninobraní.

Marmeládová porota zvolila Lady marmalade, na pohádkovém hřišti jste mohli potkat Jeníčka a Mařenku, ale také Asterixe s Obelixem. Dobročinná hasičárna zvala na široký sortiment zboží získaného darem, za ceny víc než příznivé. Tvořivé dílny byly plné dobrých nápadů. Zejména slečny zaujala možnost vytvořit si vlastní princeznovskou

korunku. Herci Divadla Hvízd představili zbrusu novou pohádku „O panence Marmínce“, která se zalíbila malým i velkým divákům. Ve prospěch našich sociálně terapeutických dílen jsme získali 21 259 Kč. Mnohokrát děkujeme všem sponzorům, dárcům, dobrovolným hasičům ze Žop a dalším za to, že i letos byla akce marmeládově pohodová.

Zuzana Šlúchová

Duše zpívej pro NADĚJI

Dne 12. 7. 2014 se v Kongresovém centru ve Zlíně uskutečnil závěrečný koncert gospelové školy Duše zpívej, s názvem „Duše zpívej pro NADĚJI“.

Více než šest set diváků zaplnilo sedadla velkého sálu i přes to, že venku vládly horké letní teploty. Někteří z nich nám hned po doznění posledních tónů popisovali své dojmy a pocity. S radostí Vám je předáme dál, abyste i Vy měli šanci pocítit atmosféru večera.

„...Byl to krásný emocionální zážitek! Francouzští lektori ohromili svou energií a nespoutaným hudebním projevem. Neuvěřitelně silná pozitivní energie účinkujících strhla i posluchače. Skvělý

nápad propojit kulturní zážitek a příspěvi na dobrou věc!“

„... Překvapil mě velký počet zpěváků a jejich vysoká úroveň. Je nádhera, když se sejde při zpěvu několik generací, krásně jim to ladí a vyzařuje z nich radost a spokojenost. Myslím si, že si vystoupení užilo nejen publikum, ale také zpěváci. Už teď se těším na příští koncert.“

Výtěžek, který se podařilo získat pro zlínskou NADĚJI, činí 88 tisíc korun. Jsme rádi, že koncert měl úspěch a moc si vážíme, že touto cestou lidé podpořili seniory a lidi trpící Alzheimerovou nemocí, v jejichž prospěch výtěžek použijeme.

Jana Škývarová

Pozvánka na 4. benefiční večer NADĚJE Zlín

Srdečně vás všechny zveme na v pořadí čtvrtý společenský večer NADĚJE Zlín, který se uskuteční dne 7. 11. 2014 od 19 hodin, v Kongresovém sále IH Moskva Zlín.

Těšit se můžete na hudební doprovod zlínského Showbandu, příjemný do-

provodný program, bohatou tombolu, raut a další. Cena vstupného je 250,- Kč.

Své vstupenky si včas rezervujte u fundraiserek osobně nebo telefonicky.

Těšíme se s vámi na viděnou!

FR tým

Ze sociálně terapeutických dílen

Tkaní jako hraní

Sociálně terapeutická dílna Tkalcovna NADĚJE, uspořádala dne 11. srpna předváděcí a prodejní akci. Návštěvníci si měli možnost vyzkoušet tradiční

lidové řemeslo - tkaní koberců na tkalcovském stavu nebo spřádání vlny na tradičním kolovratu.

Mistrovství České republiky ve stolním tenisu

Český svaz mentálně postižených sportovců a Naděje, pobočka Zlín pořádají Mistrovství České republiky ve stolním tenisu v pátek 24. října 2014 ve Zlíně. Kategorie:

1. Dvouhry chlapci 13 - 15 let
2. Dvouhry dívky 13 - 15 let
3. Dvouhry muži kategorie A
4. Dvouhry ženy kategorie A
5. Dvouhry muži kategorie B
6. Dvouhry ženy kategorie B

V kategoriích č. 1 - 6 postupují vždy první 2 hráči na Mistrovství České republiky, které se bude konat tradičně v Hradci Králové (konečný počet postupujících může být navýšen po ukončení všech nominačních regionálních turnajů). Nejlepší hráči jsou pak zařazeni do reprezentace České republiky a účastní se pravidelných soustředění, turnajů, mistrovství Evropy a světa.

Letní pobyt na Dešné

V měsíci srpnu jsme se zúčastnili tří denního pobytu na Dešné. Na tento pobyt jsme se všichni moc těšili. Po příjezdu do kempu jsme byli ubytováni ve dvou chatkách, kde jsme si oproti loňskému pobytu sami vařili, což nám vyhovovalo, vařili jsme si, na co jsme měli zrovna chuť. V kempu také bylo vyhřívané koupaliště, které jsme využili pouze jedenkrát kvůli nepříznivému počasí. Ale ani nepříznivé počasí nám

náladu nekazilo, hráli jsme různé sportovní a společenské hry. Také jsme byli pozváni na návštěvu k Mirkovi, který nám ukázal chov papoušků. Každý den jsme chodili na túry, kde jsme poznávali krásnou přírodu Hostýnských vrchů a Beskyd. Na Dešné se nám moc líbilo.

*klienti chráněného bydlení
za pomoci Jitky Slovákové*

Svíčkárna v novém

Milé čtenářky a čtenáři, doporučuji vám zajít se podívat do naší Svíčkárny. Hodně se tam totiž změnilo. Podařilo se nám, díky dárcům a taky díky pracovníkům magistrátu města Zlína, hodně zlepšit interiér této sociálně terapeutické dílny. Zadní místnost je teď vylepšená především novými okny. Ta stará okna byla v havarijním stavu a nebezpečná a tak jsme poprosili město o jejich výměnu. Ta proběhla v létě a jsme za ní skutečně moc rádi.

Ještě předtím jsme nechali opravit podlahu, položit koberec. Tím vznikl prostor pro relaxaci klientů, rozhovory, odpočinek, pro terapeutické činnosti, hraní stolního fotbalu. Ještě je potřeba dodělat a zakoupit pár drobností, ale většina prací už je hotová.

Ještě radostnější je, že ve Svíčkárně je teď větší nabídka pracovních terapií pro klienty. Paní Kotyzová vede keramicou dílnu a učí klienty vyrábět opravdu pěkné a vkusné věci, které se dají kombinovat s dalšími výrobky sociálně terapeutických dílen.

Tato dílna zlínské Naděje existuje už od roku 2001. Dříve jsme jí říkali U včelky, když tam ještě bývala i kavárna. Dnes se tam naši klienti mohou učit vyrábět mýdla, svíčky i keramiku. Děkuju všem, kteří se podílejí na změnách a rozvoji – ať už v zázemí či přímo v sociální práci. Je to důležité, neustrnout, nedělat věci stále stejně a ve stejném prostředí. Vždyť změna je život a v NADĚJI to přece „žije“!

Kateřina Pivoňková

Podzim a předvánoční akce v naší sociálně terapeutické dílně

Při pohledu z okna zjišťujeme, že listy na stromech již létají po kraji, sluníčko vidíme jen málo a kapek deště je stále víc a více. O to víc příjemně je u nás v teplých a voňavých dílnách. Začali jsme intenzivně připravovat výrobky pro naše zákazníky, nejen v našich obchůdkách ve Svíčkárně a Tkalcovně, ale i na prodejních akcích. Jsme rádi, že lidé, kteří organizují společenské akce, na nás nezapomněli a stále nás zvou. Proto naše výrobky uvidí lidé v září v Luhačovicích, ve Štíplě, v Kaňovicích a v Dobroticích u Holešova. V říjnu jsme pak pozváni muzeem Zlín na hrad Malenovice, kde se koná pouť svatého Ven-

delína. V listopadu pak muzeum pořádá den řemesel na Svatého Martina, kde budou naši klienti předvádět lití svíček, tkaní koberců i pletení košíků.

Každoročně nás zve také obec Lidečko a zúčastníme se třídní prodejní akce v obci Hvozdná. V prosinci jsme zatím pozváni na Mikulášský jarmark do obce Doubravy a do Naděje, pobočky Otrokovice. Dále máme rozjednané předváděcí a prodejní akce v základních školách. Tak snad to vše zvládneme a naše voňavé výrobky zpříjemní vánoční atmosféru v domovech našich zákazníků.

Lenka Chmelová

Cesta do zahraničí

Díky projektu Mezinárodní přenos dobré praxe v rámci zařízení sociálních služeb, který realizuje firma Profima Effective, se dva naši kolegové zúčastní zahraniční cesty. Radek Vítek a Uršula Klimszová vyrazí v říjnu do italského

Milána na stáž. Při ní navštíví místní zařízení, které se věnují sociální rehabilitaci a zaměstnávání lidí s handicapem. Přejeme jim šťastnou cestu a už se těšíme na nová poznání, zkušenosti a nápady.

Rozhovor s Blaženkou Oršulíkovou

Je klientkou v chráněném bydlení NADĚJE Zlín již několik let. Donedávna studovala na Střední škole gastronomie a obchodu Zlín obor Pečovatelské služby a nyní nastoupila jako naše kolegyně do Domu pokojného stáří na Jižních Svazích.

Tak jaké to bylo ve škole?

No nevím. Nuda.

Tak trochu připomeň, jak to probíhalo...

Na začátku byly trochu problémy a „prvák“ jsem musela opakovat.

Co se pak změnilo?

Začala jsem se více učit i o prázdninách. Taky mi pomáhali pracovníci. Bavila mne víc praxe, škola ne. Ale nakonec jsem to zvládla.

Takže jsi udělala zkoušky a co teď?

A teď jsem pečovatelka v Naději na „Jižňákách“. Jsem tam krátce, ale je to práce, kterou jsem vždy chtěla dělat.

Co patří k tvým povinnostem, co přesně děláš?

Krmím, přebaluji, uklízím po jídle. Jednu paní pomáhám dávat do postele.

Baví tě to?

Ano baví, asi všechno. To se nedá přesně říct. Cítím, že jsem potřebná a pomáhám.

Už několik let bydlíš v našem chráněném bydlení, jaké máš plány?

Chci bydlet sama, ale ještě nevím, jak to bude. Počkám rok, jestli budou ty slíbené byty. Jestli nebudou, tak chci odejít. Já vím, že nejsou peníze, ale už to slíbili a teď se to posouvá. Jestli to za rok nebude, tak fakt odejdu.

Máš představu, kam bys šla?

Uvažuji o Otrokovicích. Bydlí tam moje sestra a má svůj byt. Chtěla bych bydlet blízko, abych ji viděla častěji. Pomáhala by mi s peněží, to neumím. Ostatní bych asi zvládla.

Tak ti moc přeji, aby tvoje plány vyšly.

*rozhovor vedla
Uršula Klimszová*

Poděkování

Děkujeme statutárnímu městu Zlín za finanční podporu pro naše sociální služby – domov pro seniory, domov se zvláštním režimem, denní stacionář, chráněné bydlení a sociálně terapeutické dílny.

Děkujeme statutárnímu městu Zlín za finanční podporu pro tyto kulturní projekty:

Velikonoční jarmark

Výstava obrazů malíře

Jaromíra Pavla Leštanského

Benefiční koncert pro NADĚJI – Duše zpívej

Děkujeme městu Vizovice za finanční podporu pro naši sociální službu nízkoprahové zařízení pro děti a mládež Středisko Naděje Vizovice.

Děkujeme Nadaci Charty 77 za zapůjčení repasovaných notebooků pro práci s našimi klienty.

Nahlédnutí pod pokličku

Kokosovo-čokoládové potěšení

Suroviny na 25 ks tyčinek:

50 g másla

½ dl glukózového sirupu

½ dl krupicového cukru

2 dl smetany ke šlehání

200 g kokosové moučky

Další suroviny:

1dl kokosové moučky či kokosových plátků na zdobení

200 g mléčné čokolády

Příprava:

V kastrůlku smíchejte máslo, sirup, cukr a smetanu ke šlehání. Za stálého míchání povařte asi 5 minut na mírném plameni a poté vmíchejte kokosovou moučku. Formu s vysokými stěnami o rozměrech 20 x 20 cm vyložte pečícím papírem, vlijte směs a formu vložte na několik hodin do chladničky. Kokosovou moučku nebo plátky na zdobení můžete mezitím podle chuti nasucho opražit na pánvi, aby získaly ořechovou chuť. Kokosovou směs nakrájejte asi na 25 tyčinek. Čokoládu nasekejte a rozehejte ve vodní lázni. Tyčinky namočte do rozehráté čokolády a položte na pečicí papír. Ozdobte kokosovou moučkou. Čokoládu nechte ztuhnout. Tyčinky skladujte v uzavřené nádobě.

Dobrou chuť přeje kolektiv kuchyně!

Benefiční společenský večer NADĚJE Zlín

... na vlně naděje

7. 11. 2014 od 19 hod.

Interhotel Moskva ve Zlíně
- Kongresový sál (2. patro)

K tanci a poslechu hraje SHOWBAND.

Cena slosovatelné vstupenky: 250 Kč / raut v ceně

Rezervace: j.skyvarova@nadeje.cz, tel. 778 475 147

Prodej: Dům pokojného stáří (Okružní 5550, Zlín - Jižní Svahy)
Tkalcovna Naděje (OC Zlín)

Hlavní partner akce:

*Výtěžek akce využijeme pro práci lidí s handicapem
v sociálně terapeutických dílnách.*

Akci podporuje
statutární město Zlín.

zlín.

NADĚJE, pobočka Zlín, Bratří Sousedíků 349, 760 01 Zlín
www.nadeje.cz, zlin@nadeje.cz, tel. 575 758 131

Určeno pouze pro vnitřní potřebu.
Neprodejné.